

[Annette Just]

Sverige, Finland, Østrig og eventuelt Norge at komme med i EF, hvis ikke vi har unionstraktaten.

Om vort smertensbarn, landbruget, i hvert fald i EF-sammenhæng, vil jeg sige, at der også er stigninger på landbrugsbudgettet, men det har været en glæde at konstatere, at vi i hvert fald i Danmark er enige om, at det burde gå over til GATT-forhandlinger. Når vi taler om landbrugsvarer, burde vi satse på verdenshandel, men her har EF og de store unionstilhængerlande også prøvet at tromle Danmark ned i en ganske uhyggelig grad, og det er der vist ikke rigtig mange der kan være særlig meget i tvivl om. Sagen er, at MacSharry, vores landbrugskommissær i EF, rent faktisk har prøvet at sætte nye protektionistiske stældøre op om EF frem for at nedbryde dem og sige, at vi nu skulle hjælpe hinanden, så vi kunne producere og sælge til hele verden, og det skal gælde begge veje.

En ting er, at dansk landbrug vil blive ramt uhyggelig hårdt, hvis man sagde ja til det EF-oplæg, som man rent faktisk har, noget andet er, at man ved at sætte disse jerndøre op også ødelægger hele Østeuropas mulighed for at arbejde sig op, idet hverken Polen, Ungarn, Tjekkoslaviet eller andre lande har mulighed for at eksportere til EF, fordi protektionisterne med højsæde i Frankrig ikke vil lade nogen komme ind på markedet.

Vi har været inde på det kollektive aftalesystem, hvor Danmark er ret enestående ved at have frivillige overenskomster. Jeg forstår ikke, at Socialdemokratiet vil være med til at undergrave hele det frivillighedsprincip, som jeg troede Socialdemokratiet var så stolt af. Men nu siger man, at alt skal i den hellige grav for den sociale dimension, nu vil man bøje sig for alle disse EF-direktiver.

Når hr. Bjørn Westh før i denne debat har givet udtryk for, at det kun er mindstemål, man taler om – det er hele tiden mindstemål – så ved hr. Bjørn Westh lige så godt som jeg, at vi på mange områder er ramlet ind i EF-direktiver, og nu tænker jeg ikke kun på skurvogne. Den Europæiske Union vil blande sig i alt, lige fra tobaksreklamer, som man ville have totalt forbudt, hvis man kunne komme til det, til udenrigspolitik, fra barselorlov til kultur og turisme. Ingen af disse ting har noget med hinanden at gøre, men jeg har blot prøvet på at tage

et lille bitte udpluk af de tusind forskellige ting, som man rent faktisk nu på den mest udemokratiske måde vil afgøre med flertalsafgørelser.

Når der bliver sagt, at alle de europæiske demokratiske lande skal have mulighed for at komme ind, vil jeg godt modsige det, for vi har trods alt set, at bl.a. Frankrig i den grad har prøvet på at ødelægge de nye demokratier ved med sin protektionistiske stil at forhindre disse nye demokratiske lande i at sælge, så de kan tjene nogle penge, få gang i deres erhvervsliv, således at de kan få deres selvrespekt igen.

Det eneste, man kan gøre fra EF's side, er at sende lidt ulandshjælp. Jeg ved godt, det ikke må hedde ulandshjælp, men Østhjælp. Princippet er det samme, og Fremskridtspartiets indstilling er i hvert fald, at man ikke hjælper nogen ved blot at sende penge. Man hjælper befolkninger ved at give dem mulighed for at genoprette deres selvrespekt ved selv at kunne tjene penge, men man gør det modsatte i EF-politikken.

Så har vi været inde på ØMU'en, som ikke er nogen fugl, men Den Økonomiske og Monetære Union. Der er mange fornuftige ting i den, men der er, så vidt Fremskridtspartiet kan se, ingen som helst god begrundelse for, at man skal gennemtrumfe, at vi skal have ecu fra den 1. januar 1997 eller 1999, det bliver nok 1999, for det er fuldstændig ligegyldigt, fra hvilken dag den bliver den eneste valuta. Vi er imod enhedsvalutaen, og at skrotte kronen, D-Marken, pundet og franc'en på én dag er også fuldstændig unødvendigt.

Der er god fornuft i at fastlåse kurserne, så vi får bedre konkurrenceevne og ikke den store usikkerhed. Der er også god fornuft i indføre ecuen som en slags handelsvaluta, i dag bruges den som en lånevaluta. Det er altså ikke noget nyt, som man pludselig har fundet ud af, man låner faktisk i ecuer, og der er mange internationale forretninger, der handler i ecu. Man får ikke små ecuer i hånden, men den bruges altså som regneenhed. Lad den dog starte som en handelsvaluta og arbejde sig ind og blive den omsiggribende valuta, hvis den er stærk nok. Det, jeg altså i virkeligheden plæderer for, er det oprindelige engelske forslag om ecuen som den 13. valuta.

Fremskridtspartiet mener, at EF skal blive ved med at være en handelsøkonomisk dyna-